

borg (Johan Knudsen) udtaler sin Glæde over Daglønnens Forhøjelse til Skovarbejderne, saa er det alvorligt ment. Jeg tror, det er noget af det bedste, det ærede Medlem fra Fredensborg endnu har været med til at stemme for her i Folketinget. Det vil sikkert blive den rene Glæde, han har at gaa herfra med, saa jeg kan ikke tvivle om, at han mener det ærligt.

Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) mente, at det havde været umuligt for ham at stemme for de Forslag, vi havde stillet vedrørende denne Sag. Det var altfor store Beløb, vi krævede, sagde han, det var runde Beløb. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at der tager han fejl. Vi have stillet Forslag paa forskellig Maade. I Fjor stillede vi Forslag om at forhøje Daglønnen med 40 Øre. Det var lige ud ad Landevejen, der var ikke nogen Vanskelighed ved det, og der kunde det ærede Medlem fra Hillerød være staaet op og med sin mægtige Indflydelse have støttet os. Da var han borte. Da mærkede vi ikke noget til den store Glæde, han føler overfor Forhøjelse af Skovarbejdernes Løn. Men nu er Sejren vunden, ser det ud til, og saa vil det ærede Medlem nok være med til at have sin Part af Frugten.

Den ærede Ordfører talte om, at naar vi tidligere havde stillet Forslag om, at Husmændene skulde have Lov til at raade over disse Bevillinger, var det for tidligt, for Husmændene havde ikke selv krævet det. Det passer ikke, for lige saa snart Husmændenes Organisationer bleve dannede, krævede Husmændene Selvstyre. Hvis den ærede Ordfører vil læse Forhandlingerne fra det Møde, der fandt Sted i Køge i 1901, vil han se, at Husmændene netop der stillede som Hovedkrav Kravet om Selvstyre. De vilde være myndige, vilde ikke længere staa under Landboforeningerne, og det er gaaet igennem hele Husmandsbøveægelsen lige fra Husmandsforeningernes Stiftelse til den Dag i Dag, at de vilde være selvstændige. Vi have stillet Forslag adskillige Gange og have rejst denne Sag mange Gange, og blandt andet stillet det Forslag, at Husmændene skulde have Ret til at bestyre disse Bevillinger, for saa vidt de selv stillede Krav derom. Saa kunde man have givet dem den Myndighed i de Egne, hvor der var tilstrække-

ligt stærke Husmandsforeninger. Hvor der ikke var saadanne, maatte man naturligvis lade være.

Nu siger den ærede Ordfører, at vi Socialdemokrater ville tiltage os Æren af denne Daglønsforhøjelse for Skovarbejderne. Jeg har ikke med et eneste Ord sagt, at vi ville tiltage os nogen Ære i saa Henseende. Og den ærede Ordfører siger: det var jo mig, som rejste Spørgsmaalet om Akkordpriserne i Finansudvalget. Det er meget muligt, at det ærede Medlem har gjort det, men det er et Spørgsmaal, som har været rejst længe før og blandt andet ogsaa fik Udtryk i Fjor ved vort Forslag paa Finansloven om at forhøje Akkordpriserne med 20 pCt. Da mærkede vi hverken noget til den ærede Ordfører eller det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen). Da vare de ikke med til at støtte denne Sag. Ligeledes vil jeg ogsaa her gøre opmærksom paa de mange andre Andragender, som Skovarbejderne have indsendt. Der var ikke Tale om runde Summer, det var Skovarbejderne, der i al Almindelighed kom med deres Ønsker. Men det ærede Medlem fra Hillerød har aldrig rørt en Finger for at fremme disse Andragender, men har hver Gang været med til brutalt at slaa dem ned undtagen sidste Aar.

Dinesen: Det er ganske urigtigt, at jeg ikke har gjort noget for at fremme Skovarbejdernes Andragender. Det kan baade den nuværende og den sidst afgaaede Landbrugsminister bevidne Rigtigheden af. For øvrigt skal jeg kun sige til det ærede Medlem, at min Glæde over, at det Spørgsmaal bringes i Orden, er oprigtig. Men jeg frygter, at det ærede Medlem er ked af det, for nu maa han tage det Nummer ud af Kassen.

Leth Espensen: Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger om nogle af de Forslag, som have været fremme, uden at jeg dog har tænkt paa at ville stemme imod dem. Det er først det meget omtalte Lønningstillæg til Skovarbejderne. Det er vistnok meget fortræffeligt i og for sig, at de faa dette Tillæg. Naar man ser paa Udgifterne til vort Skovvæsen, kan man ikke undgaa at lægge Mærke til, at de egentlige Arbejdere faa en forholdsvis lille Del